

רשומות

קובץ התקנות

15 באפריל 1981

4227

א"א בניסן התשמ"א

עמוד

- תקנות הרכישה לצרכי ציבור (הפקדת פיצויים אצל האפוסטרופוס הכללי),
908 התשמ"א—1981
- 909 צו הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (שיעור דמי ביטוח) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1981
- 910 תקנות הטיס (אגרות), התשמ"א—1981
- 917 תקנות רישוי שירותי התעופה (טיסות שכר) (תיקון מס' 3), התשמ"א—1981
- 918 תקנות חגורות בטיחות ברכב (תיקון), התשמ"א—1981
- 918 תקנות מחלות בעלי חיים (הגבלת תנועת בהמות בשטח המדינה), התשמ"א—1981
- 919 תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), התשמ"א—1981
- 921 צו הביטוח הלאומי (הגדלת השיעור לפעולות למניעת אבטלה), התשמ"א—1981
- 922 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (דרך מס' 75 : חיפה—נצרת) (קטע עוקף נשר : חנון ומחלף יגור) (תיקון), התשמ"א—1981

**תקנות הרכישה לצרכי ציבור (הפקדת פיצויים אצל האפוטרופוס הכללי),
התשמ"א—1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק לתיקון דיני הרכישה לצרכי ציבור, התשכ"ד—1964¹ (להלן — החוק), אני מתקין תקנות אלה:

אופן ההפקדה

1. הפקדת הפיצויים אצל האפוטרופוס הכללי לפי סעיף 8(ב) (1) לחוק תיעשה בהמחאה לפקודתו שתומצא לו לפי מען משרדו הראשי בירושלים, יחד עם כתב הפקדה שייערך ויחתם ביד רוכש הזכויות לפי הטופס שבתוספת.

מסמכים מזהים

2. בכתב ההפקדה יפרט רוכש הזכויות את מלוא הפרטים שצויינו בטופס, ויצרף ל כל מסמך שבידיו העשוי להקל על זיהוי בעל הזכויות או הבאים מכוחו.

תוספת

(תקנה 1)

שם רוכש הזכויות:

מענו:

(העיר) (הרחוב) (הבית)

טלפון:

מס' התיק:

התאריך:

לכבוד האפוטרופוס הכללי
רחוב ידידיה 4, ירושלים 94152
א.נ.,

**הנדון: בקשה להפקדת כספי פיצויים לפי חוק לתיקון דיני הרכישה
לצרכי ציבור, התשכ"ד—1964**

1. בהתאם לסעיף 8(ב) (1) לחוק האמור ולתקנות הרכישה לצרכי ציבור (הפקדת כספי

פיצויים אצל האפוטרופוס הכללי), התשמ"א—1981, אנו מבקשים את ההפקיד בידכם

סך..... שקלים (במלים): לטובתו של בעל

הזכויות הרשום להלן:

השם המלא של בעל הזכויות:

שם האב: * מס' ת. ז. *

מענו הנוכחי של בעל הזכויות: *

המען הקודם:

פרטים נוספים לזיהוי בעל הזכויות: **

פרטים על הנסיונות לשלם את כספי הפיצויים לבעל הזכויות במישרין, ועל תוצאותיהם:

1 ס"ח התשכ"ד, עמ' 122; התשמ"א, עמ' 124.

מהות הזכויות שנרכשו:
במקרה של זכויות במקרקעין — תיאור המקרקעין שבשלהם ניתנו הפיצויים:

(חלקות)

(חנוש)

הננו מצרפים לבקשה זו את כל המסמכים לזיהוי בעל הזכויות המצויים בידנו (שטרי קנין, נסחי רישום, תעודות רישום, הסכמים וכיוצא באלה), כמפורט להלן: **

(1)

(2)

2. הנכם מתבקשים לשלם את הסכום המופקד בזה בשלמותו, יחד עם פירותיו ובניכוי הוצאותיכם, לבעל הזכויות הרשום לעיל או לבאים מכוחו, לפי דרישתם.
מצ"ל המחאה מס'.....לפקודתכם על הסך האמור.

המבקש

תאריך

* אם לא ידוע — יש לציין "לא ידוע".
** אם לא קיימים — יש לציין "אין".

משה נסים
שר המשפטים

א' בניסן התשמ"א (5 באפריל 1981)
(חמ 1377-3)

צו הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (שיעור דמי ביטוח) (תיקון מס' 2), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה—1975,¹ בהתייעצות עם שר המשפטים ושר התחבורה, לאחר שמיעת הארגון היציג של חברות הביטוח ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2(2) לצו הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (שיעורי דמי ביטוח), התש"ם—1980² (להלן — הצו העיקרי), במקום "ל-100 שקלים" יבוא "ל-120 שקלים".

2. בסעיף 3 לצו העיקרי —

(1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) התברר שהמדד לחודש נובמבר 1980 עלה לעומת המדד הממוצע לחודשים אוגוסט וספטמבר 1980, יועלו שיעורי דמי הביטוח והסכומים הנקובים בסעיף 2(1) החל מ-1 באפריל 1981 לפי שיעור העליה."

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בסעיף קטן (א)" יבוא "בסעיפים קטנים (א) ו-(א1)".

יורם ארידור
שר האוצר

י"ח באדר ב' התשמ"א (24 במרס 1981)
(חמ 80-3)

1 ס"ח התשל"ה, עמ' 234.
2 ק"ת התש"ם, עמ' 2292.

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927, ולפי סעיף 23(א) לחוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג—1963², ובאישור ועדת הכספים של הכנסת לפי סעיף 1 (ב) לחוק יסוד: משק המדינה³, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: כללי

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"בעלי כלי טיס" — לרבות אדם המחזיק כלי טיס מכוח הבעלים וכן קברניט של כלי טיס; "הגדר" — הערה הנרשמת ברשיון שניתן לפי תקנות הרשיונות, המהווה חלק מהרשיון וקובעת זכות או מגבילה פעולתה של זכות;

"המינהל" — מינהל התעופה האזרחית במשרד התחבורה;

"הפנקס" — פנקס הרישום של כלי הטיס בישראל;

"השר" — שר התחבורה או מי שהוא הסמיך;

"משקל כלי הטיס" — משקל מירבי של כלי טיס שהותר להמראה בקילוגרמים;

"כלי טיס" — כלי או מיתקן הנתמך בטיסה על ידי תגובות האויר למעט תגובות כנגד פני הקרקע או המים;

"סימני רישום" — סימני הרישום של כלי הטיס שהקצה אותם רשם כלי הטיס לפי תקנות הרישום;

"עובדי טיס" — אדם המחזיק ברשיון שניתן או אושר לפי תקנות הרשיונות;

"רשיון" — רשיון שניתן או אושר לפי תקנות הרשיונות;

"תעודת סחרן" — תעודת רישום כלי טיס לסחרן שניתנה לפי תקנות הרישום;

"רשיון הפעלה" — רשיון להפעלה מסחרית של כלי טיס, שניתן לפי סעיף 2 (א) לחוק הרישוי;

"המדד החדש" — מדד המחירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ליום האחרון בחודש שקדם לאחד בחודש של החדשים אפריל ואוקטובר, בהתאם לענין;

"המדד הקודם" — מדד המחירים לצרכן שפרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ליום כ"ה בטבת התשמ"א (1 בינואר 1981);

"חוק רישוי" — חוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג—1963;

"תקנות טיסות שכר" — תקנות רישוי שירותי התעופה (טיסות שכר), התשל"ט—1978⁴;

"תקנות הרישום" — תקנות הטיס (רישום כלי טיס וסימונם), התשל"ד—1973⁵;

"תקנות הרשיונות" — תקנות הטיס (רשיונות לעובדי טיס), התשמ"א—1981⁶;

1 חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2551; התשל"ז, עמ' 182.

2 ס"ח התשכ"ג, עמ' 104.

3 ס"ח התשל"ה, עמ' 200.

4 ק"ת התשל"ט, עמ' 145.

5 ק"ת התשל"ד, עמ' 312.

6 ק"ת התשמ"א, עמ' 510.

"תקנות התיעוד" — תקנות הטיס (נהלי תעוד כלי טיס וחלקיהם), התשל"ו-1977;⁷
 "תקנות המכונים" — תקנות הטיס (מכון בדק, מכון הסמכה ואחזקה עצמית), התשל"ט-1979;⁸

2. האגרות לפי תקנות אלה ישולמו כשהן מוגדלות או מוקטנות, לפי הענין, בשיעור שלא יעלה על ההפרש שבין המדד החדש לבין המדד הקודם; הגדלתן או הקטנתן כאמור תיעשה באחד בחודש אפריל ובאחד בחודש אוקטובר.

פרק שני: אגרות רישום כלי טיס ותיעודם

3. בעל כלי טיס ישלם בעד מתן תעודה לרישום כלי טיס אגרה לפי סוג או משקל כלי הטיס כמפורט להלן:

סוג כלי הטיס או משקלו בק"ג	האגרה בשקלים
דאון	100
עד 5,700	350
מ-5701 עד 45,000	1,000
למעלה מ-45,000	2,000

4. סחרן או יצרן של כלי טיס המבקש לקבל תעודת רישום של כלי טיס לסחרן, ישלם בעד מתן התעודה אגרה של 20,000 שקלים.

5. המבקש לרישום בפנקס שעבוד על כלי טיס, ביטול השעבוד, העברתו או תסיבתו, או המבקש לרישום עיקול או ביטולו, ישלם אגרה של 30 שקלים.

6. בעל כלי טיס או מי שעומד להיות בעל כלי טיס, או מחזיק תעודת רישום לסחרן, המבקשים להקצות להם סימן רישום מיוחד או זמני, לפי הענין, ישלמו אגרה של 50 שקלים.

7. (א) בעל כלי טיס ישלם בעד מתן תעודת כושר טיסה של כלי טיס או בעד חידושה, אגרה לפי משקל כלי הטיס, כמפורט להלן:

משקל כלי הטיס בק"ג	האגרה בשקלים
דאון	100
עד 1,500	700
מ-1,501 עד 3,600	1,000
מ-3,601 עד 5,700	1,600
מ-5,701 עד 20,000	3,000
מ-20,001 עד 45,000	6,000
מ-45,001 עד 100,000	10,000
מ-100,001 עד 300,000	25,000
למעלה מ-300,000	35,000

7 ק"ת התשל"ו, עמ' 1570; התשל"ט, עמ' 1667.
 8 ק"ת התשל"ט, עמ' 950, 1667.

(ב) בעל כלי טיס המיועד להפעלה מבצעית בחקלאות והמבצע הפעלה כאמור, ישלם בעד מתן תעודת כושר טיסה של כלי הטיס או בעד חידושה, אגרה של 800 שקלים.
(ג) בעל כלי טיס ישלם בעד תיקון תעודת כושר לכלי הטיס אגרה של 50 שקלים.

(ד) לענין תקנה זו, "תעודת כושר טיסה" — תעודת כושר טיסה סטנדרטית כמשמעותה בתקנה 68(1) לתקנות התיעוד.

8. בעל כלי טיס ישלם בעד בדיקת כושר טיסה של כלי טיס שנעשתה מחוץ לישראל על ידי בודק מטעם המינהל את ההוצאות הממשיות שהוציא המינהל לצורך הבדיקה האמורה, לרבות הוצאות התקורה של המינהל.

תשלום הוצאות
לבדיקת כושר
טיסה בחו"ל

9. המבקש תעודת סוג, תעודת סוג זמנית, שינויים בתעודת סוג או תעודת סוג — תוספת כאמור בתקנות התיעוד, ישלם בעד מתן התעודה או בעד אישור השינויים את ההוצאות הממשיות שהוציא המינהל לצורך זה, לרבות הוצאות התקורה של המינהל.

תשלום הוצאות
למתן תעודת סוג

10. המבקש מתן תעודת ייצור כאמור בתקנות התיעוד ישלם בעד מתן התעודה את ההוצאות הממשיות שהוציא המינהל לצורך זה, לרבות הוצאות התקורה של המינהל.

תשלום הוצאות
למתן תעודת ייצור

11. המבקש מתן תעודת כושר טיסה מיוחדת כמשמעותה בתקנה 68(2) לתקנות התיעוד, ישלם אגרה של 300 שקלים.

אגרת תעודת
כושר טיסה
מיוחדת

12. המבקש מתן תעודת יצרן חלקים, בהתאם לתקנה 95 לתקנות התיעוד, ישלם אגרה של 600 שקלים בתוספת פרומיל אחד ממחזור העסקים של מבקש התעודה, בשנה שהסתיימה ב-31 במרס האחרון שקדם להגשת הבקשה (להלן — בשנת העסקים האחרונה).

אגרת תעודת
יצרן חלקים

13. המבקש מתן אישור כושר אוירי ליצוא כאמור בתקנות התיעוד, ישלם בעד מתן האישור אגרה, לפי משקל כלי הטיס, כמפורט להלן:

אגרת אישור
כושר אוירי ליצוא

האגרה בשקלים	משקל כלי הטיס כ"ג
500	עד 5,700
1,000	מ-5,701 עד 45,000
2,000	מעל 45,000

14. (א) המבקש אישור פריט אוירונאוטי כאמור בתקנות התיעוד, ישלם אגרה של 50 שקלים.

אגרת אישור
פריט אוירונאוטי

(ב) המבקש אישור פריט אוירונאוטי כאמור או תיקון האישור ישלם בעד מתן האישור או התיקון את מלוא ההוצאות שהוציא המינהל לענין זה, לרבות הוצאות התקורה של המינהל.

15. המבקש מתן תג כושר אוירי ליצוא כאמור בתקנות התיעוד, ישלם בעד מתן התג אגרה של 500 שקלים.

אגרת תג כושר
אוירי ליצוא

פרק שלמי: אגרות המכונים

16. בעל מכון בדק ישלם בעד מתן רשיון מכון בדק כאמור בתקנות המכונים ובו הגדר אחד ובעד חידושו, אגרה של 600 שקלים בתוספת פרומיל אחד ממחזור העסקים של מכון הבדק, בשנת העסקים האחרונה שלו, ובעד כל הגדר נוסף ברשיון ישלם אגרה של 500 שקלים.

17. בעל מכון הסמכה ישלם בעד מתן רשיון מכון הסמכה כאמור בתקנות המכונים ובו הגדר אחד ובעד חידושו, אגרה של 500 שקלים, ובעד כל הגדר נוסף ברשיון ישלם אגרה של 500 שקלים.

18. המבקש רשיון אחזקה עצמית בהתאם לתקנות המכונים ישלם בעד מתן הרשיון ובו הגדר אחד ובעד חידושו, אגרה של 600 שקלים, ובעד כל הגדר נוסף ברשיון ישלם אגרה של 500 שקלים.

19. מחזיק ברשיון מכון בדק שניתן לפי תקנות המכונים, המבקש אישור עובד של מכון הבדק כחותם מוסמך כאמור בתקנה 19 לתקנות המכונים, ישלם בעד מתן האישור אגרה של 50 שקלים.

פרק רביעי: אגרות עובדי טיס

20. (א) עובד טיס ישלם בעד מתן רשיון עובד טיס ובו הגדר סוג אחד או בעד אישורו, למעט מתן רשיון טייס מתלמד או רשיון טכנאי לבדק כלי טיס, אגרה של 250 שקלים.

(ב) עובד טיס המחזיק ברשיון עובד טיס למעט רשיון טייס מתלמד או רשיון טכנאי לבדק כלי טיס ישלם אחת לשנה, עד ה-31 במרס בכל שנה, אגרה של 350 שקלים, אלא אם שילם עובד הטיס באותה שנה שהחלה ב-1 באפריל שלפני ה-31 במרס כאמור, אגרה כאמור בתקנת משנה (א).

(ג) עובד טיס ישלם בעד מתן רשיון טייס מתלמד אגרה של 150 שקלים.

(ד) עובד טיס ישלם בעד מתן רשיון טכנאי לבדק כלי טיס, חידושו או אישורו, אגרה של 50 שקלים.

21. עובד טיס ישלם בעד מתן הגדר סוג נוסף ברשיונו אגרה של 100 שקלים.

22. (א) עובד טיס ישלם בעד בחינה הגערכת בקשר למתן רשיון, או אישורו אגרת בחינה בשקלים כמפורט להלן:

סוג הרשיון	בחינה מעשית	בחינה מעשית חלקית	בחינה עיונית	בחינה עיונית חלקית
(1) טייס פרטי	200	120	100	50
(2) טייס מסחרי	400	300	200	70
(3) טייס לתובלה בנתיבי אויר	1000	650	200	70
(4) טייס דאון	50	—	50	25

סוג הרשיון	בחינה מעשית	בחינה מעשית חלקית	בחינה עיונית	בחינה עיונית חלקית
(5) נווט טיס	400	300	200	70
(6) טכנאי טיס	400	300	200	70
(7) אלחוטנאי טיס לרדיו טלפון	120	—	120	—
(8) קצין מבצעי אויר	—	—	200	100
(9) מפקח תנועה אווירית	—	—	200	—
(10) טכנאי לבדק כלי טיס	120	—	—	—
סוג 2 או 1				
(11) טכנאי לבדק כלי טיס סוג 2	120	—	—	—
מוגבל או סוג 1 מוגבל				
(12) מקפל מצנחים או מקפל מצנחים בכיר עם הגדר אחד	120	—	100	—
(13) תדריכן מודיעין טיס	—	—	—	—
(14) מדריך טיס עם הגדר מאמן	150	—	100	—
טיס אחד				

(ב) נוסף לאגרות המשתלמות לפי תקנת משנה (א) ישא הנבחן בהוצאות הכרוכות בהפעלת כלי הטיס לצורך הבחינה.

23. (א) עובד טיס ישלם בעד בחינה הנערכת בקשר למתן הגדר מההגדרים המפורטים להלן או חידוש הזכויות על פיהם, אגרת בחינה בשקלים כמפורט להלן:

אגרת בחינה למתן הגדר

סוג ההגדר	בחינה מעשית	בחינה עיונית	בחינה עיונית חלקית
(1) הגדר אווירון (קבוצות א', ב', ג', ד', רוטורקפט)	150	100	50
(2) הגדר מכשירים	200	200	70
(3) הגדר חקלאי	300	100	—
(4) הגדר מאמן טיס נוסף	150	100	—
(5) הגדר פיקוח על תנועה אווירית נוסף	200	200	—
(6) הגדר מקפל מצנחים נוסף	—	100	—
(7) הגדר מאמן מפקח על תנועה אווירית	100	200	—
(8) הגדר מאמן תדריכן מודיעין טיס	100	100	—

(ב) נוסף לאגרות המשתלמות לפי תקנת משנה (א) ישא הנבחן בהוצאות הכרוכות בהפעלת כלי הטיס לצורך הבחינה.

(ג) עובד טיס הנבחן לצורך קבלת הגדר אוירון או לצורך חידוש הגדר מכשירים במסגרת עבודתו על ידי בוחן שהוא עובד טיס המועסק על ידי מעבידו של העובד במסגרת אותה עבודה, יתא פטור מתשלום האגרה לפי פסקאות (1) ו-(2) לתקנת משנה (א) אם נתמלאו תנאים אלה:

(1) עובד טיס הנבחן ועובד טיס הבוחן מועסקים כעובדים קבועים אצל אותו המעביד;

(2) השר הסמיך את עובד הטיס הבוחן לבצע מבחנים לצורך קבלת הגדר אוירון או לצורך חידוש הגדר מכשירים;

(3) המבחן מבוצע בכלי טיס הרשום על שם המעביד בפנקס.

24. עובד טיס המבקש להבחן מחוץ לישראל לצורך מתן רשיון או אישורו או לצורך מתן הגדר או חידוש הזכויות על פיו או בעל כלי טיס המבקש לערוך לעובדיו בחינה כאמור, ישלמו בעד הבחינה שנעשתה מחוץ לישראל על ידי בוחן מטעם המינהל או בעד הוצאות שהוציא המינהל בקשר לאותה בחינה את ההוצאות הממשיות שהוציא המינהל לצורך הבחינה האמורה, בנוסף לאגרות כאמור בתקנות 22 ו-23.

פרק חמישי: אגרות רישוי שירותי התעופה

25. (א) המבקש מתן רשיון הפעלה ישלם בעד מתן הרשיון אגרה בשיעור המפורט בתקנת משנה (ג).

(ב) בעל רשיון הפעלה, ישלם אגרה שנתית בשיעור המפורט בתקנת משנה (ג). האגרה תשולם בכל שנה עד ה-31 במרס, פרט לשנה שבה שולמה אגרה כאמור בתקנת משנה (א):

(ג) האגרה שתשולם לפי תקנות משנה (א) ו-(ב), תהא בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים	סוג מפעיל כלי הטיס
	(1) מפעיל כלי טיס בטיסות סדירות מהמדינה ואליה
20,000	(2) מפעיל כלי טיס בטיסות סדירות בישראל
2,000	(3) מפעיל כלי טיס בטיסות של מוניות אויר בישראל
1,000	(4) מפעיל כלי טיס בטיסות חקלאיות ובהוראת כלי טיס
1,000	

26. המבקש רשיון להשכרת כלי טיס כאמור בסעיף 2 (ב) לחוק הרישוי, ישלם בעד מתן הרשיון אגרה של 100 שקלים.

27. המבקש אישור טיסות שכר או סדרת טיסות שכר כאמור בתקנות טיסות השכר, ישלם אגרה לפי מספר הטיסות המבוקשות, כמפורט להלן:

האגרה בשקלים	מספר הטיסות
1,000	1 עד 5
2,000	מ-6 עד 10
4,000	מ-11 עד 30
7,000	למעלה מ-30

28. הנבדק בדיקת עוורון צבעים או בדיקת כשירות פעולות בזמן טיסה, ישלם אגרה של 100 שקלים.

אגרת בדיקת
עוורון צבעים
או כשירות פעולות
בזמן הטיסה

29. (א) המבקש כפל תעודה או רשיון מאלו המפורטים בתקנות אלה או תעודה רפואית בשפה האנגלית ישלם אגרה של 25 שקלים.

אגרת כפל תעודה,
תעודה רפואית
באנגלית
או אגרת עיון

(ב) המבקש לעיין ברישום כלי טיס פלוני בפנקס והמבקש העתק מאושר מרישום כלי טיס פלוני בפנקס, ישלם אגרה של 15 שקלים.

30. (א) המבקש מתן רשיון מנחת רגיל ישלם בעד מתן הרשיון אגרה של 1000 שקלים.

אגרת רשיון מנחת

(ב) המבקש מתן רשיון מנחת חקלאי קבוע ישלם בעד מתן הרשיון אגרה של 500 שקלים.

(ג) המבקש מתן רשיון מנחת חקלאי עונתי ישלם בעד מתן הרשיון אגרה של 250 שקלים.

31. בעל כלי טיס שארעה בקשר אליו תאונה או תקרית, ישלם בעד חקירת התאונה או התקרית את ההוצאות הממשיות שהוציא החוקר או שהוציאה ועדת החקירה לצורך החקירה האמורה.

תשלום הוצאות
חקירת תאונות
ותקריות כלי טיס

32. (א) המבקש מתן תעודת רעש כאמור בתקנה 4 לתקנות הטיס (רעש כלי טיס), התשל"ז-1977⁹, ישלם בעד מתן התעודה אגרה של 500 שקלים.

אגרת תעודת רעש

(ב) המבקש הכרה בתעודת רעש שניתנה על ידי מדינת חוץ כאמור בתקנה 5 לתקנות האמורות, ישלם אגרה של 100 שקלים.

33. המנהל רשאי לפטור בהחלטה מנומקת פטור מלא או חלקי מתשלום אגרות שנקבעו לפי תקנות אלה.

פטור מתשלום

34. תקנות הטיס (אגרות), התש"ם-1979¹⁰, ותקנה 6 לתקנות רישוי שירותי התעופה (רשיונות להפעלת כלי טיס והשכרתם), התשכ"ד-1963¹¹ — בטלות.

ביטול

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"ח באדר ב' התשמ"א (3 באפריל 1981)
(חמ 520-3)

9 ק"ת התשל"ז, עמ' 2156.

10 ק"ת התש"ם, עמ' 633.

11 ק"ת התשכ"ד, עמ' 469; התשל"ז, עמ' 17.

תקנות רישוי שירותי התעופה (טיסות שכר) (תיקון מס' 3), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 4, 6 ו-23 (א) לחוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג—1963¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 10 לתקנות רישוי שירותי התעופה (טיסות שכר), התשל"ט—1978² (להלן—
התקנות העיקריות), במקום תקנות משנה (ב) עד (ד) יבוא:

"(ב) המוביל האווירי או המארגן ימציאו למנהל ערבות בנקאית או ערבות ביצוע מאת מבטח מורשה או מאת מוסד כספי מוכר, כאמור בתקנה זו, אלא אם המציאו ערבות לפי דרישת מדינת המוצא ולדעת המנהל יש בערבות שהומצאה כאמור כדי להוכיח את יכולתם הפיננסית להבטחת חלקם בחבילת התיור. לא הומצאה ערבות כאמור, יהא סכום הערבות כאמור בתקנת משנה (ג).

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (ב), ימציאו המוביל האווירי או המארגן ערבות להוכחת יכולתם הפיננסית להבטחת חלקם בחבילות התיור של המשתתפים שנקודת מוצאם היא בישראל ושיעדם הוא מחוץ לישראל; הערבות תהיה בסכום שהוא מאה וחמישים אחוזים ממחיר חבילת התיור כפול מספר המושבים ששכר המארגן להולכת המשתתפים כאמור, אולם סכום הערבות המירבי לסידרת טיסות יהיה סכום שלא יעלה על סכום השווה למאתיים אלף דולר של ארה"ב בטיסות שיעדן הוא לצפון אמריקה, או לדרום אמריקה, וסכום שלא יעלה על סכום השווה למאה עשרים וחמשה אלף דולר של ארה"ב בטיסות שיעדן אינו בצפון אמריקה או בדרום אמריקה, או מיעדים כאמור.

(ד) המנהל רשאי להפחית את סכום הערבות במקרים בהם מפעיל אותו מארגן למעלה משתי סדרות של טיסות בעת ובעונה אחת.

(ה) על פי תנאי הערבות כאמור בתקנות משנה (ב) או (ג), יהא המנהל רשאי לחלט את סכום הערבות, כולו או מקצתו, ולהשתמש בו כדי להבטיח תשלום פיצויים בעד נזק, לרבות נזק לצד שלישי, שנגרם עקב הפעלתו של כלי הטיס, לרבות כדי להחזיר לארץ מוצאם או כדי להוליך לארץ יעדם משתתפים בטיסות שכר שהמוביל האווירי או המארגן לא עמדו בהתחייבותיהם כלפיהם, בין לפי תנאי חוזה הטיסה ובין לפי תקנות אלה".

2. תקנה 1 תחול על מי שהגיש בקשה לאישור טיסות שכר ביום כ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) או לאחריו.

תחולה

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"ד באדר ב' התשמ"א (30 במרס 1981)
(חמ 247—3)

1 ס"ח התשכ"ג, עמ' 104.

2 ק"ת התשל"ט, עמ' 154; התש"ס, עמ' 849; התשמ"א, עמ' 471.

תקנות חגורות בטיחות ברכב (תיקון), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 70 לפקודת התעבורה¹, וסעיפים 1, 2, 3 ו-4 לחוק חגורות בטיחות ברכב, התשל"ג—1973², ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות חגורות בטיחות ברכב, התשל"ה—1975³ (להלן — התקנות העיקריות), במקום הגדרת "רכב פרטי" יבוא:

"רכב פרטי" — רכב נוסעים פרטי או רכב פרטי דו-שימושי";

תיקון תקנה 6א

2. בתקנה 6א לתקנות העיקריות, במקום "כ"ה בסיון התשמ"א (30 ביוני 1981)" יבוא "כ"ג בסיון התשמ"ו (30 ביוני 1986)".

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"ד באדר ב' התשמ"א (30 במרס 1981)
(חמ 83—3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

2 ס"ח התשל"ג, עמ' 250; התשל"ד, עמ' 28.

3 ק"ת התשל"ה, עמ' 1984, 2194; התשל"ז, עמ' 403; התשל"ח, עמ' 1810.

תקנות מחלות בעלי חיים (הגבלת תנועת בהמות בשטח המדינה), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"בהמות" — בקר, צאן, גמלים וחזירים;

"תחום רשות מקומית" — תחום של עיריה, מועצה מקומית, מועצה כפרית, כפר, ישוב, מאהל, מושבה, מושב עובדים, מושב שיתופי, קיבוץ, קבוצה וכל תחום מיושב אחר ובכלל אלו בית מטבחיים.

2. לא יוציא אדם ולא ירשה להוציא בהמות מתחום רשות מקומית, ולא יכניס אדם ולא ירשה להכניס בהמות לתחום רשות מקומית, אלא בהיתר בכתב מאת רופא וטרינרי ממשלתי ובהתאם לתנאי ההיתר.

היתר להוצאה
וחכנסה של בהמות

3. לא יעביר אדם ולא ירשה להעביר בהמות מתחום רשות מקומית אחת לרשות מקומית אחרת, אלא בהיתר בכתב מאת רופא-וטרינרי ממשלתי ובהתאם לתנאי ההיתר.

היתר להעברה
של בהמות

אריאל שרון
שר החקלאות

י"ח באדר ב' התשמ"א (19 במרס 1981)
(חמ 447—3)

1 ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 155.

תקנות מחלות בעלי חיים (פסדים), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 (ב) לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, ולפי סעיפים 5 ו-6 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957², אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: כללי

הגדרות

1. בתקנות אלה —
 - "בעל-חיים" — בהמה, כלב וחתול;
 - "בהמה" — כמשמעותה בפקודה;
 - "רשות מקומית" — עיריה, מועצה מקומית, מועצה אזורית, איגוד ערים שתפקידיו כוללים שחיטת בעלי חיים ופיקוח וטרינרי;
 - "פסולת" — חלקי גופה שלא נועדו למאכל אדם וכן ביצי דגירה וחלקיהן המיועדים להשמדה;
 - "פסדים" — גופה או נבלה כמשמעותם בפקודה וכן פסולת ואפרוחים בני יום המיועדים להשמדה;
 - "מפעל פסדים" — מפעל להפקת מוצרים מפסדים;
 - "מנהל" — מנהל השירותים הוטרינריים במשרד החקלאות, או מי שהוא הסמיך לענין תקנות אלה, כולן או מקצתן;
 - "אחראי למפעל פסדים" — אדם או רשות מקומית המחזיק או המפעיל מפעל פסדים;
 - "משק עופות" — מקום המשמש לגידול עופות לרבות לולים, חצרים ומיתקני עזר.

פרק שני: הקמת מפעל פסדים ופיקוח וטרינרי

2. לא יקים אדם מפעל פסדים אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר (להלן — היתר ההקמה).
3. לא יתן המנהל היתר הקמה אלא לאחר שהוגשו לו תכנית ומיפרטים של מפעל הפסדים המתוכנן והוא אישר, לאחר התייעצות במנהל שירותי הרפואה, את התכנית וכן שהמקום המיועד להקמת מפעל הפסדים מתאים ליעודו.
4. לא יפעיל אדם מפעל פסדים אלא בהיתר מאת המנהל ובהתאם לתנאיו.
5. לא יתן המנהל היתר להפעלת מפעל פסדים אלא אם הוכח להנחת דעתו כי המפעל פועל בתהליך המשמיד כל גורמי מחלה בפסדים.
6. לא יוקם בתחום מפעל פסדים או בשטח הסמוך לו כל מיתקן או מבנה שהקמתו לא אושרה מראש בידי המנהל.

1 ע"ר 1945, חו"ס 1, עמ' 155.
2 ס"ח התשי"ח, עמ' 24.

7. מצא המנהל כי המבנה והמיתקנים במפעל הפסדים אינם מתאימים ליעודם, יורה לאחראי למפעל הפסדים לבצע תוך מועד שהוא יקבע, תיקונים הדרושים לשם הפעלתו התקינה (להלן — התיקונים הדרושים) והאחראי למפעל הפסדים חייב לבצע את התיקונים הדרושים.

תיקונים דרושים

8. (א) ראה המנהל כי לשם הבטחת עבודה תקינה במפעל פסדים יש צורך להגדיל את המבנים או המיתקנים ולהתקין דרכי הגישה או לשנות הצידוד הקיים או להוסיף על המבנים הקיימים (להלן — עבודות ההרחבה), יורה בכתב לאחראי למפעל הפסדים לבצע את עבודות ההרחבה תוך המועד שיקבע.

הרחבת מפעל פסדים

(ב) האחראי למפעל הפסדים יבצע את עבודות ההרחבה במועד שנקבע בהודעת המנהל.

9. לא יבצע אחראי למפעל פסדים עבודות הרחבה אלא באישור המנהל ובהתאם לתנאיו.

היתר להרחבת מפעל הפסדים

10. מפעל פסדים יוחזק בכל עת במצב נקי ויקויימו בו סידורי תברואה נאותים.

נקיון במפעל הפסדים

11. (א) האחראי למפעל פסדים יעסיק עובדים בעלי כישורים מתאימים ובמספר מספיק לאחזקתו ולהפעלתו התקינה של המפעל.

עובדים במפעל פסדים

(ב) נראה למנהל כי מספר העובדים המועסקים במפעל פסדים אינו מספיק לביצוע יעיל של העבודות במפעל הפסדים או שעובד אינו מתאים לתפקידו, יורה לאחראי למפעל פסדים להגדיל את צוות העובדים לפי הצורך או לשנות את הרכבו.

(ג) הורה המנהל כאמור בתקנת משנה (ב), יבצע אחראי למפעל פסדים מיד כל הוראה שניתנה לו כאמור.

12. (א) לא ביצע אחראי למפעל הפסדים הוראה מהוראות תקנות 4 עד 11 רשאי המנהל להורות על הפסקת הפעלתו של המפעל עד למילוי ההוראה.

הפסקת הפעלת מפעל פסדים

(ב) על הוראת המנהל כאמור בתקנת משנה (א), רשאי האחראי למפעל הפסדים לערוך תוך 30 יום מיום קבלתה לפני ועדת ערר שמונתה לפי תקנת משנה (ג).

(ג) שר החקלאות ימנה ועדת ערר של שלושה לענין תקנה זו.

(ד) הודעה על מינוי הועדה ועל הרכבה תפורסם ברשומות.

13. (א) רופא וטרינרי של רשות מקומית, שאושר בידי המנהל יפקח על חיסול פסדים ועל מפעל פסדים בהתאם להוראותיו של המנהל.

מינוי רופאים וטרינריים ע"י רשות מקומית

(ב) רופא וטרינרי רשאי כאמור בתקנת משנה (א) להתיר, לדחות או לאסור הפקת מוצרים מפסדים או הוצאתם מתחום מפעל הפסדים.

פרק שלישי: חיסול פסדים

14. (א) אדם המחזיק בבעל חיים שמת מסיבה כלשהי למעט שחיטה, חייב לעשות אחד מאלה תוך 24 שעות:

חובת המחזיק בפסדים

(1) לקבור או לשרוף את נבלתו;

(2) להביאה לתחנת איסוף;

(3) להביאה למפעל פסדים באמצעי הובלה שקבעה לכך הרשות המקומית ובהתאם להוראות המנהל.

(ב) רשות מקומית תקבע באישור המנהל אתר לקבורת בעלי חיים או למשרפה או למפעל פסדים וכן תחנות לאיסוף פסדים.

(ג) על אף האמור בתקנת משנה (א) רשאי אדם לקבור פגרי עופות בבור רקב או לשרפם במשרפה בתחום משק העופות שלו.

(ד) על אף האמור בתקנה זו, רשאי המנהל להתיר העברת גבלות לגן חיות לשם הזנת חיות ועופות בתנאים שקבע.

15. רשות מקומית תחסל בעל חיים שמת בתחומה על חשבון המחזיק, אם לא חוסל על ידו.

16. לא יחפור אדם בעצמו או על ידי אחר ולא יוציא מהקבר — גופה או נבלה של בעל חיים אלא ברשות בכתב מאת המנהל.

17. לא ימכור אדם ולא יציע למכירה פסדים אלא למפעל פסדים שאישר המנהל.

18. כל רשות מקומית חייבת להגיש דוחות, רשימות וידיעות בקשר לחיסול פסדים ככל אשר ידרוש ממנה המנהל.

19. תקנות קבורת בעלי חיים³ — בטלות.

אריאל שרון
שר החקלאות

ב' באדר ב' התשמ"א (8 במרס 1981)
(חמ 1367-8)

3 חא"י, כרך ב', עמ' 1569.

צו הביטוח הלאומי (הגדלת השיעור לפעולות למניעת אבטלה),

התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 127יט (ב) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשכ"ח—1968¹, לאחר התייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. השיעור הנקוב בסעיף 127יט (א) לחוק ישונה מ-5% ל-10% מאומדן הגביה השנתית של דמי ביטוח אבטלה לשנת הכספים 1981/82.

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

כ"ה באדר א' התשמ"א (1 במרס 1981)
(חמ 787-8)

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 108; ק"ת התש"ם, עמ' 1105.

קובץ התקנות 4227, י"א בניסן התשמ"א, 15.4.1981.

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח),
1943¹, אני מצווה לאמור:

החלפת תתוספת

(סעיף 1)

דוד לוי
שר הבינוי והשיכון

1 ע"ר 1943, תום' 1, עמ' 40 ; ס"ח התשס"ג, עמ' 144.
2 ק"ת התש"ס, עמ' 1865.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).